

Сила и хитростъ.

Единъ циганинъ като скиталъ отъ село на село, миналъ прѣзъ една планина и попадналъ на една овчарска колиба.

— Ха, овчаря ще ме гости съ млѣко и сирене, казалъ той и се отбилъ въ колибата.

— Добъръ день, овчарко!

— Далъ Богъ добро, манго!

— Ще ме гостишъ ли, овчарко, съ копаня млѣко, съ паница сиренце, съ лъжичка масълце?

— Гостилъ бихъ те, манго, ала нѣмамъ. Научилъ се е страшенъ змей всѣки день иде и всичко изида.

Разтрепѣрялъ се циганинътъ отъ страхъ.

— Защо трепѣришъ, манго?

— Юнашко сърдце играе, овчарко.

— Като си юнакъ и сърдцатъ, манго, отърви ме отъ страшния змей, и азъ ще те гостя съ копаня млѣко, съ паница сиренце съ лъжичка масълце.

— Добрѣ, добрѣ, овчарко.

Взема циганинътъ въ една кърпа малко извара и търгна да срѣща змея.

Вървѣ що вървѣ — ето ти и змея насрѣща върви, та храсти скубе. Викна змея на циганина:

— Кой си ти, бре?

— Кой си ти, тоя съмъ и азъ.

— Азъ съмъ змей!

— И азъ съмъ змей!

— Като си змей, каква ти е силата?

— Каквато твоята, такава и моята.

— Азъ камъкъ да хвана — пепелъ го правя.

— Де да те видимъ, рече циганинътъ.